

JUHAN KAHK

1.08.1928– 28.06.1998

Juhan Kahk sündis 1. augustil 1928. aastal Tallinnas. Ta lõpetas 1946. aastal Nõmme (Tallinna X) Keskkooli kuldmedaliga ja 1951. aastal Tartu Ülikooli ajaloo-keeleteaduskonna, mille järel (1951–1954) läbis õpingud aspirantuuris Leningradi Ülikooli juures. Sealsamas kaitses Juhan Kahk oma kadidaadiväitekirja (1954) ja hiljem (1963) ka doktoriväitekirja.

Rohkem kui 20 aastat (1973–1994) oli Juhan Kahk tegev Eesti Teaduste Akadeemia Humanitaar- ja Sotsiaalteaduste Osakonna juhina. Aastatel 1973–1989 oli ta Akadeemia presiidiumi liige ja selle osakonna (varasema nimetusega Ühiskonnateaduste Osakonna) akadeemik-sekretär, aastatel 1990–1994 sama osakonna akadeemik-sekretäri asetäitja.

Üle kolmekümne aasta Juhan Kahki tegevusest ajalooteadlasena ja teadusjuhina möödus TA Ajaloo Instituudis, kus ta alustas tööd 1954. aastal. Aastatel 1961–1968 oli ta selle instituudi teadusdirektor, 1968–1973 direktor ja 1984–1985 direktori kohusetäitja. Alates 1990. aastast kuulus Juhan Kahk pea- ja vanemteadurina TA Filosoofia, Sotsioloogia ja Õiguse Instituudi koosseisu, kus jätkas teadustööd kuni oma surmani.

Juhan Kahki peamiseks uurimisvaldkonnaks oli eesti talurahva ajalugu, kus ta töötas läbi ja mõtestas kogu Eesti ala talu- ja mõisamajanduse arenguloo ning 18.–19. saj. talurahvaliikumisega seonduvad ajaloomaterjalid. Oma uuringute tulemuste põhjal on ta avaldanud 12 raamatut ja üle 200 teadusartikli. Ta on kaks korda pälvinud Nõukogude Eesti riikliku teaduspreemia (1965 ja 1977). 1987. aastal valiti Juhan Kahk Soome Teaduste Akadeemia liikmeks.

Juhan Kahk suri 28. juunil 1998. aastal ja on maetud Metsakalmistule.